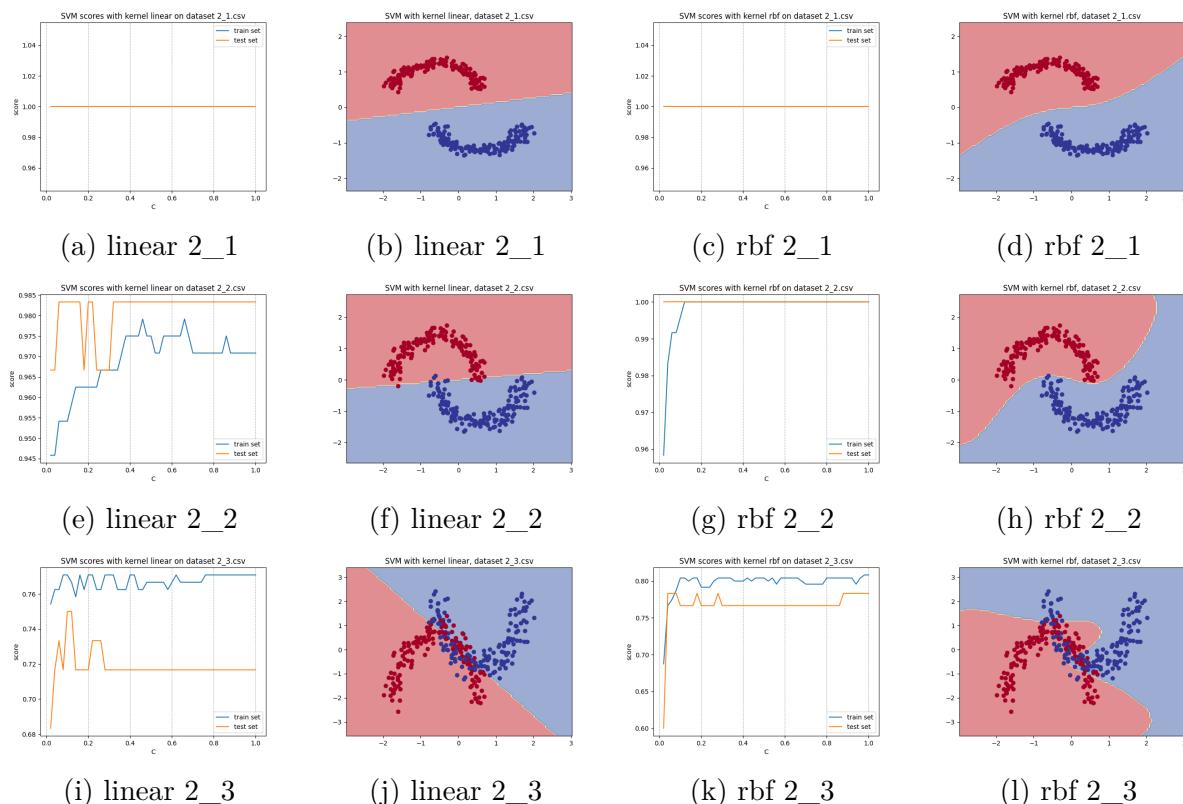
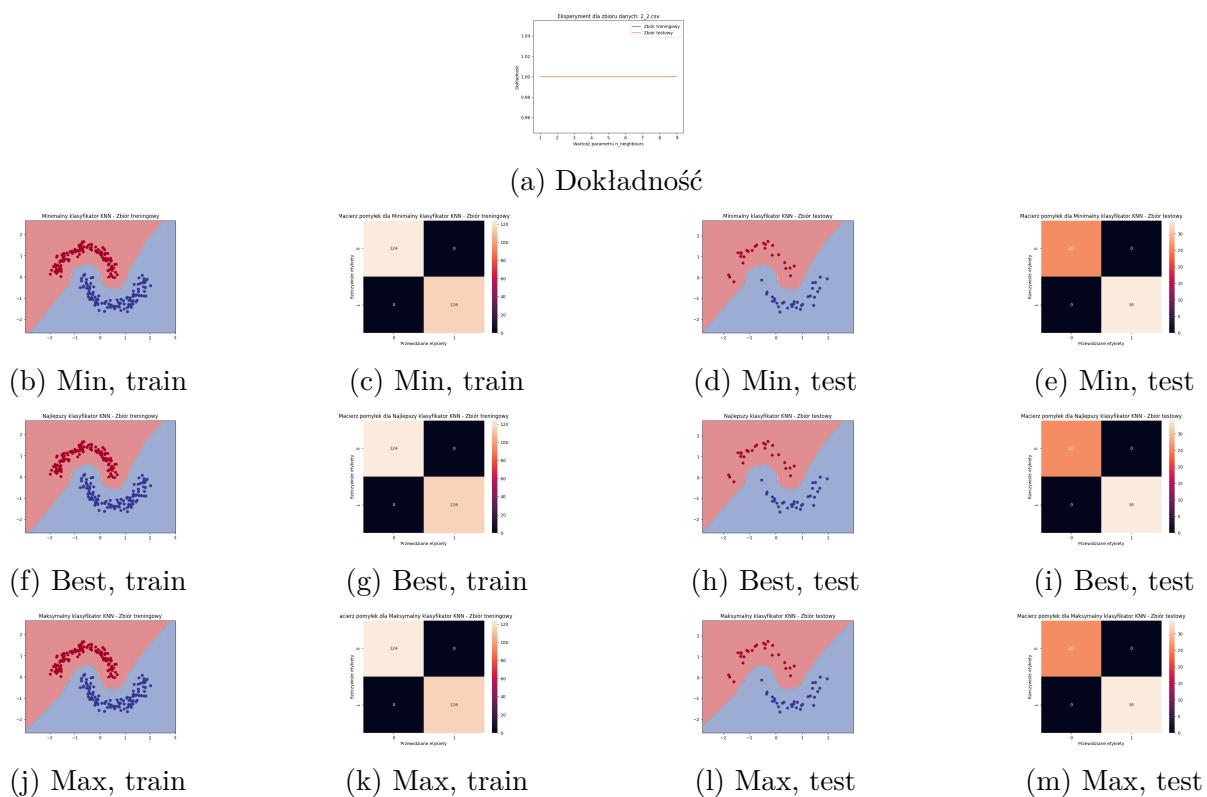

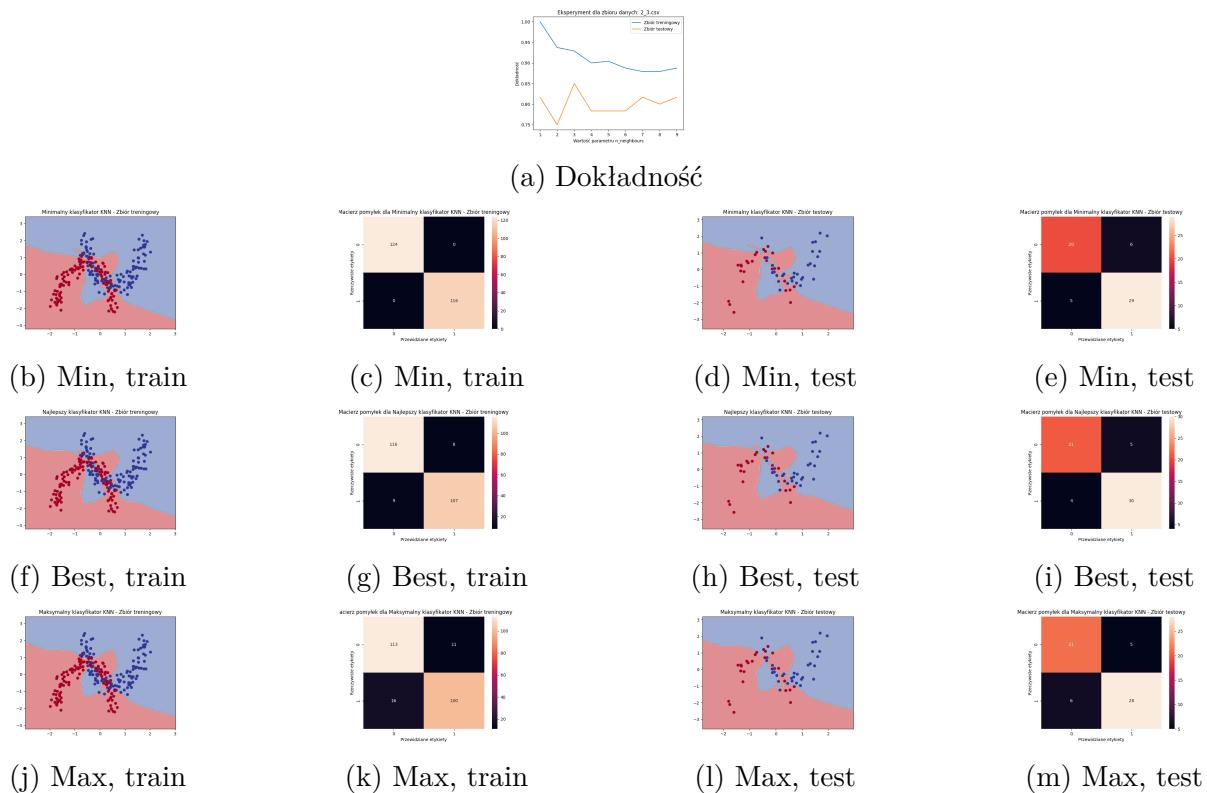
Rysunek 1: Eksperyment 1 — Perceptron MLP

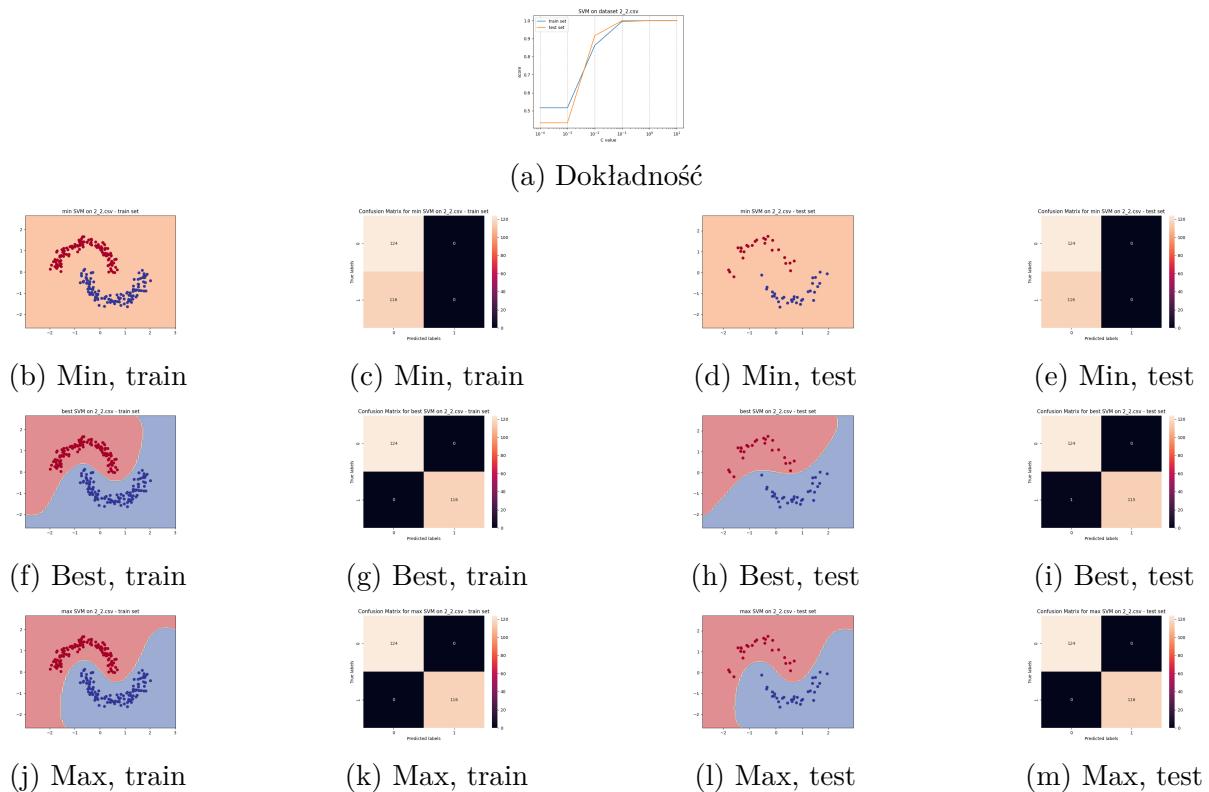
Rysunek 2: Eksperyment 1 — SVM

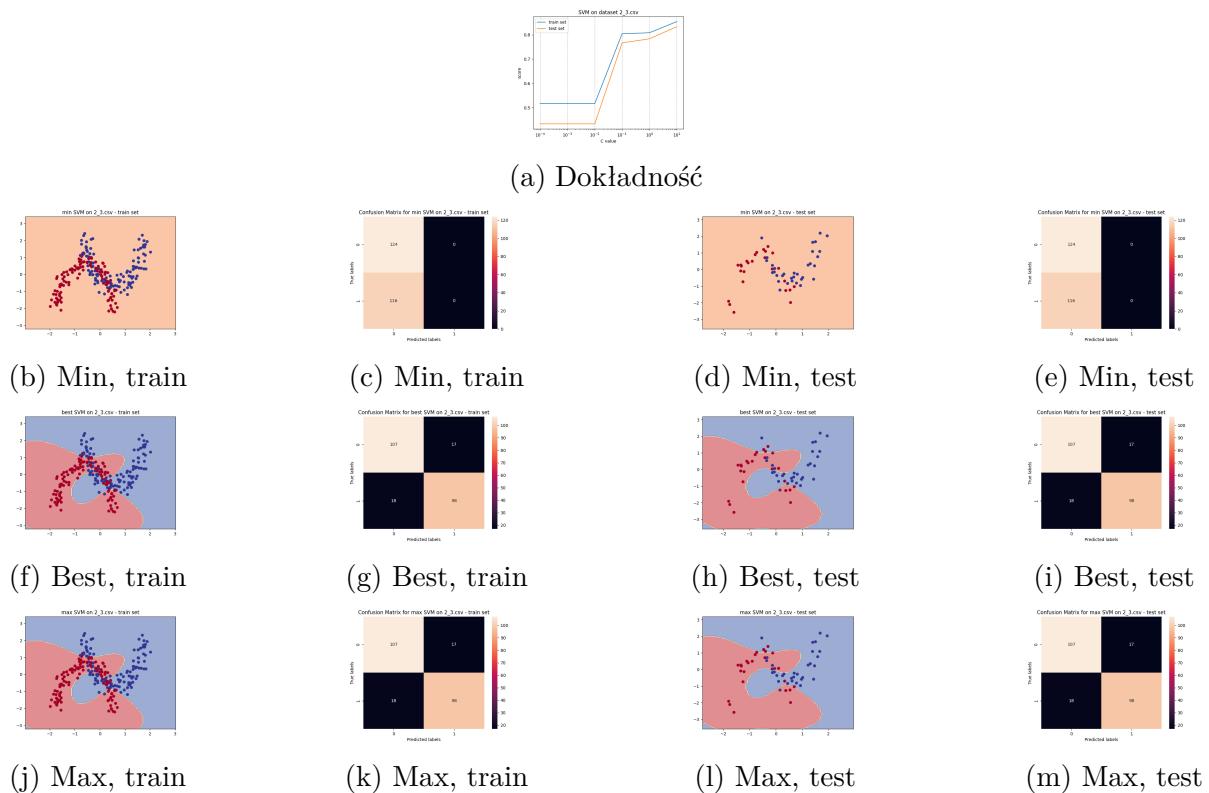
Rysunek 3: Eksperyment 2 — KNN na zbiorze 2_2

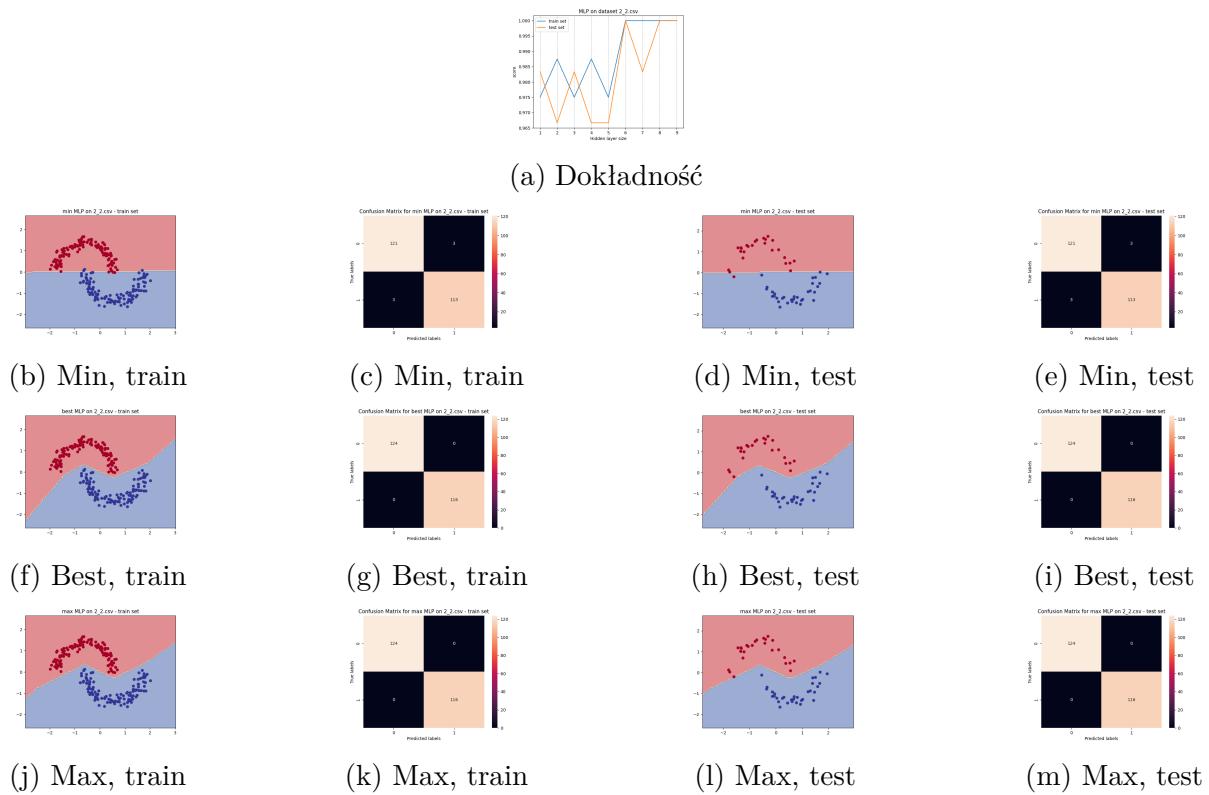
Rysunek 4: Eksperyment 2 — KNN na zbiorze 2_3

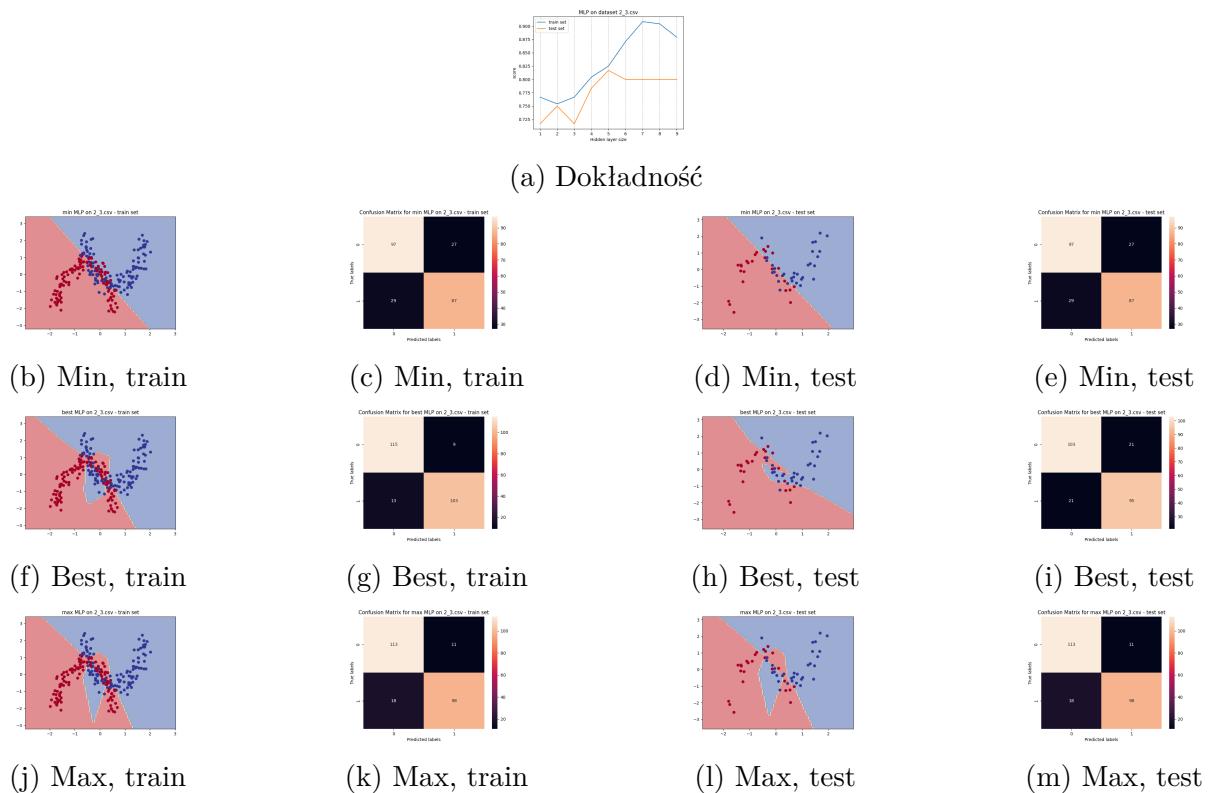
Rysunek 5: Eksperyment 2 — SVM na zbiorze 2_2

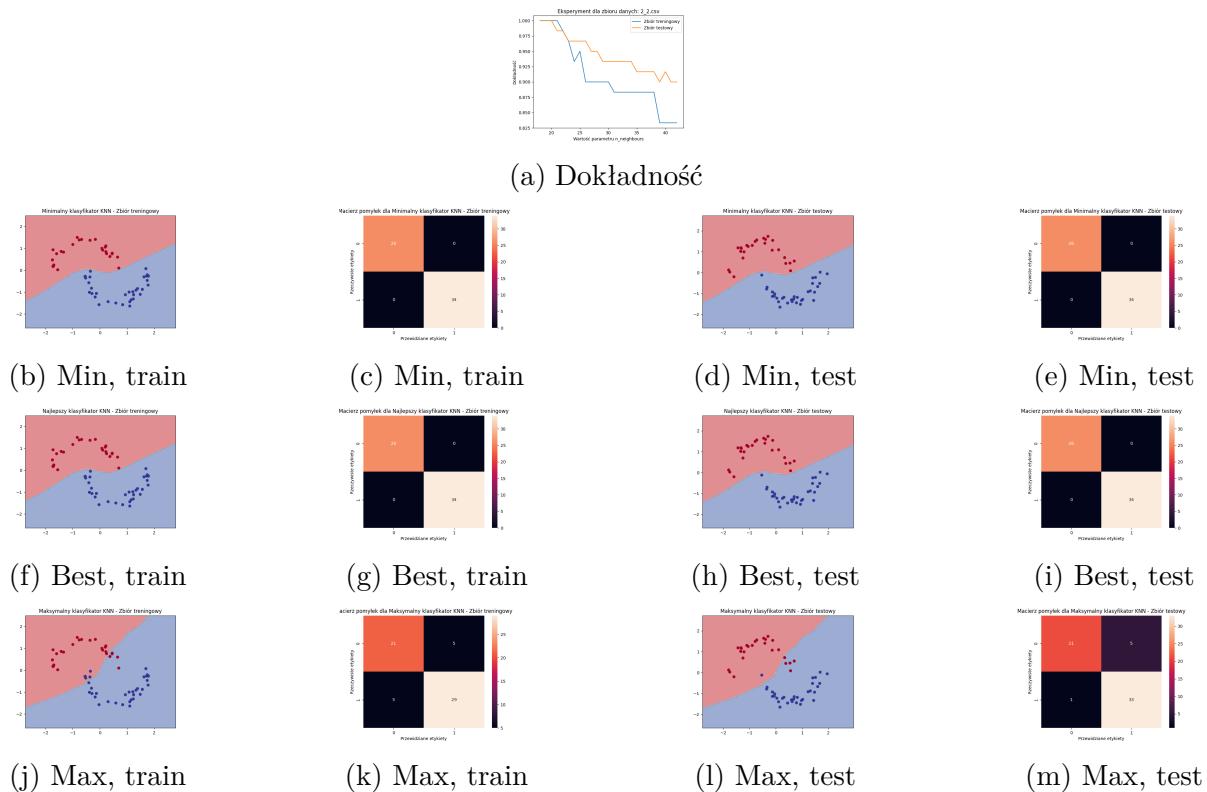
Rysunek 6: Eksperyment 2 — SVM na zbiorze 2_3

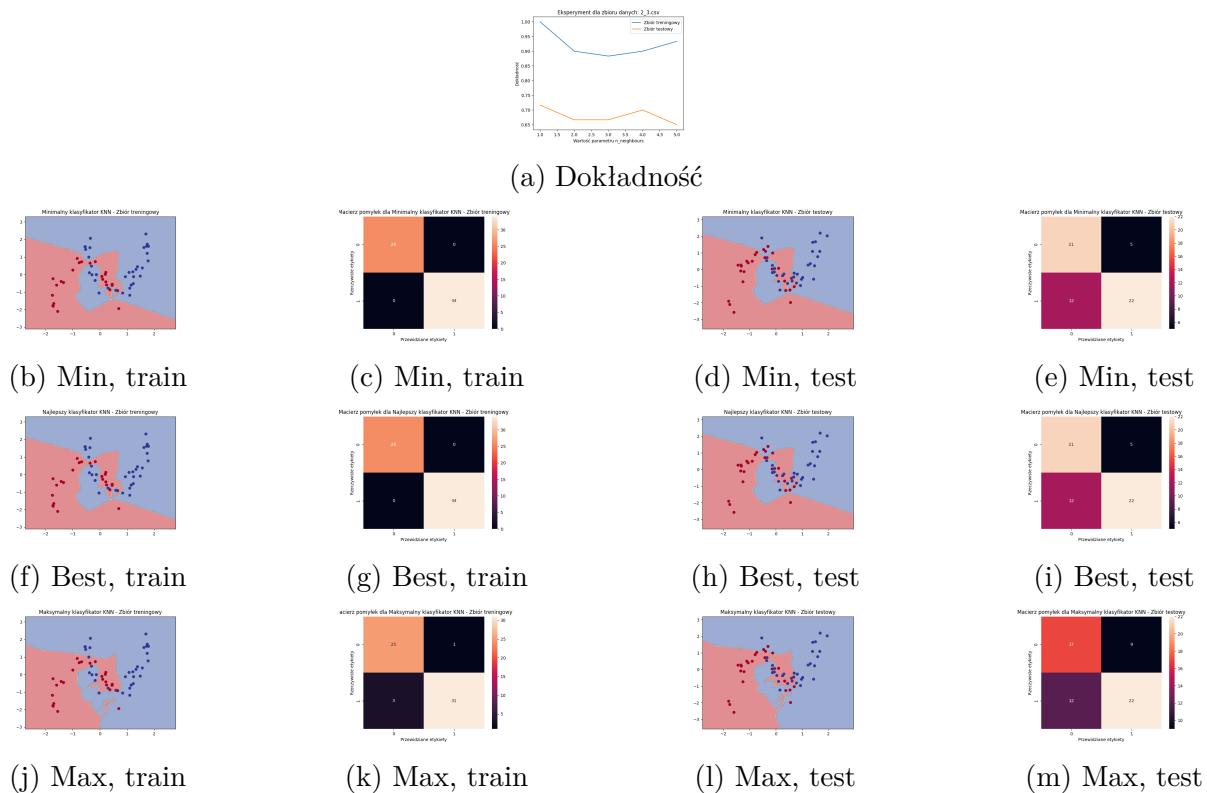
Rysunek 7: Eksperyment 2 — MLP na zbiorze 2_2

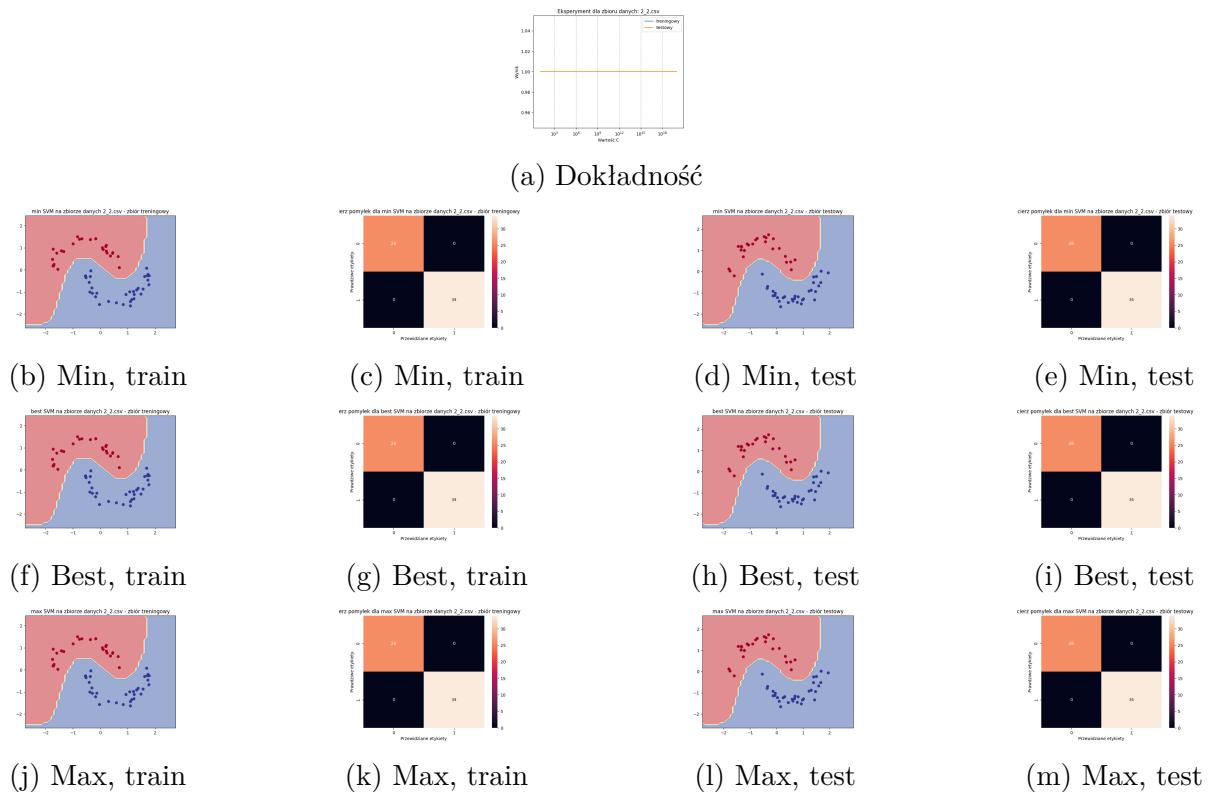
Rysunek 8: Eksperyment 2 — MLP na zbiorze 2_3

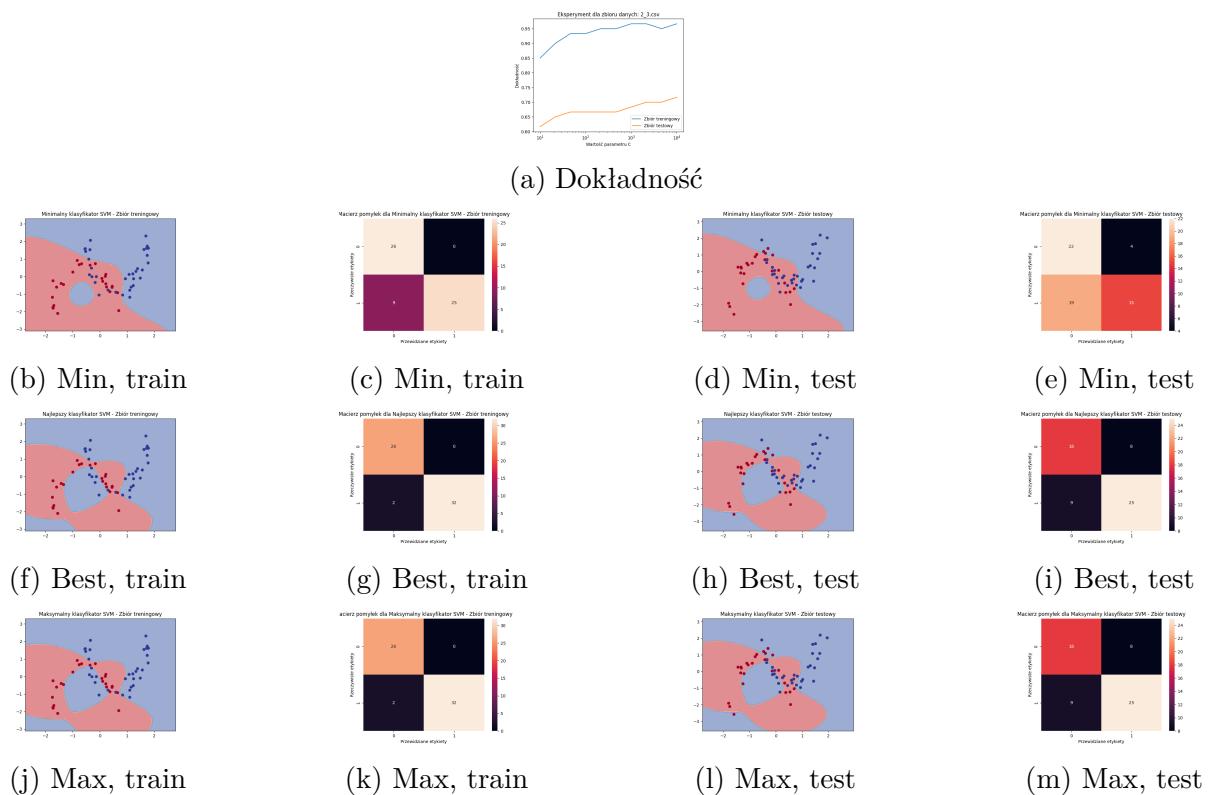
Rysunek 9: Eksperyment 3 — KNN na zbiorze 2_2

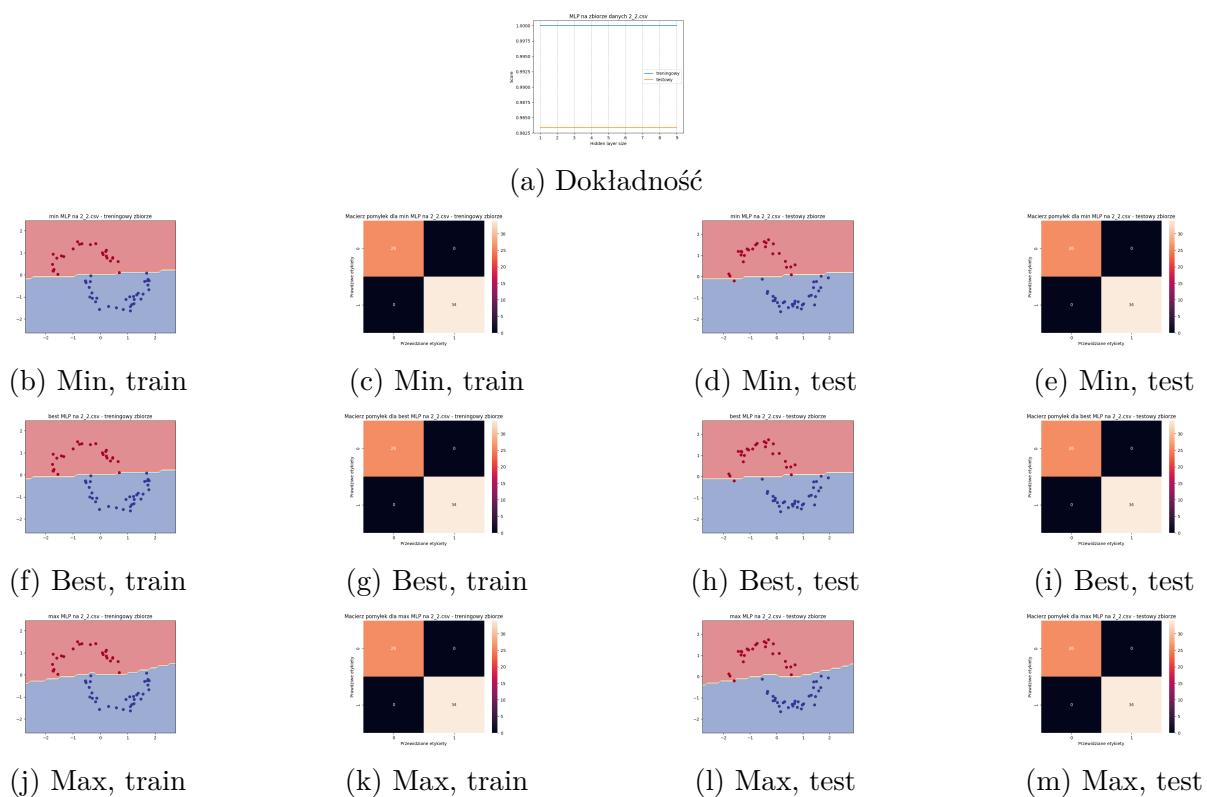
Rysunek 10: Eksperyment 3 — KNN na zbiorze 2_3

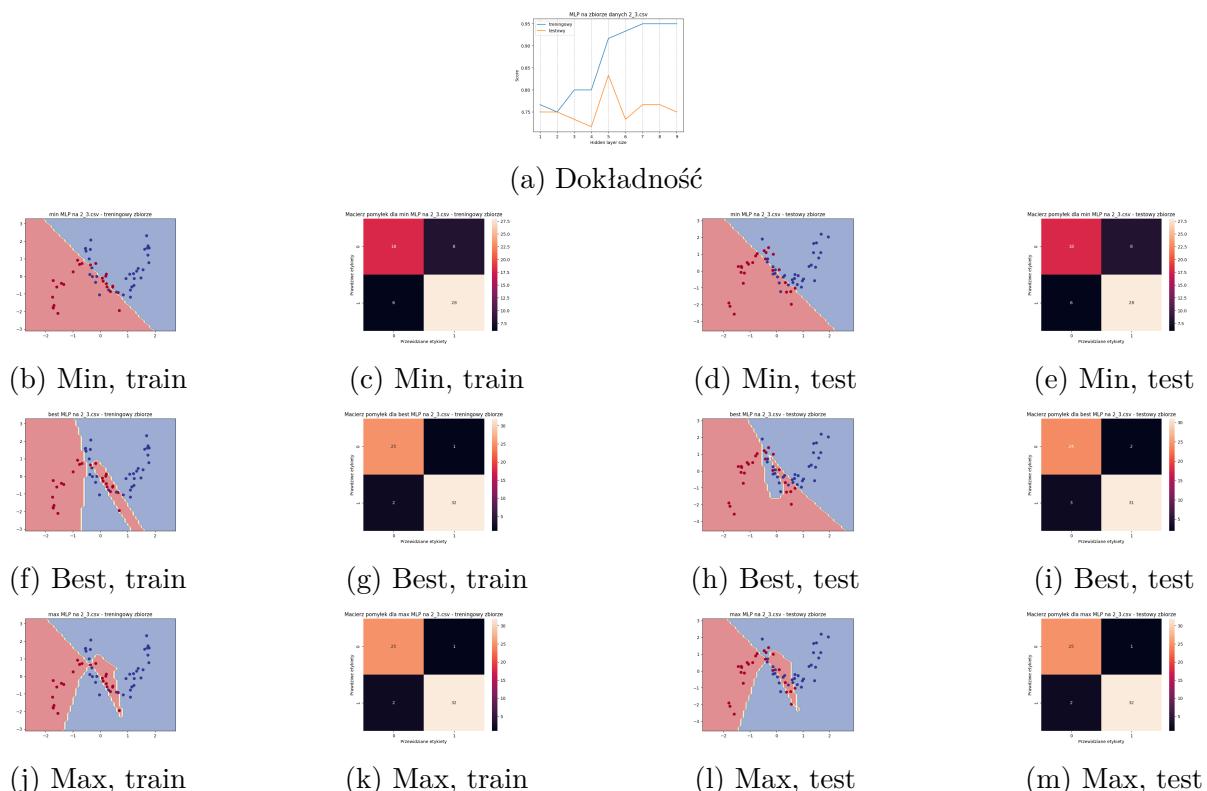
Rysunek 11: Eksperyment 3 — SVM na zbiorze 2_2

Rysunek 12: Eksperyment 3 — SVM na zbiorze 2_3

Rysunek 13: Eksperyment 3 — MLP na zbiorze 2_2

Rysunek 14: Eksperyment 3 — MLP na zbiorze 2_3

8 strona — Wyniki czwartego eksperymentu dla sztucznie wygenerowanego zbioru danych 2_3 oraz sieci MLP. Dla rozważanego zbioru należy rozważyć przypadki z różną liczbą danych treningowych (parametr train_size równy równy wartościom użytym odpowiednio w eksperymetach drugim i trzecim). Dla obu przypadków należy zaprezentować wykres zmian accuracy na zbiorach treningowym i testowym w kolejnych epokach oraz wizualizacje przebiegu granicy decyzyjnej na zbiorach treningowym i testowym dla epoki: zerowej (przed rozpoczęciem nauki), najlepszej (wartość accuracy na zbiorze testowym) i ostatniej (po zakończeniu nauki). Dodatkowo w każdym z przypadków należy uruchomić proces treningu 10 razy z różnymi wagami początkowymi i w tabeli zamieścić wartości accuracy na zbiorze testowym i treningowym dla epoki: pierwszej (początek nauki), najlepszej (wartość accuracy na zbiorze testowym) i ostatniej (po zakończeniu nauki). W przypadku wartości najlepszej należy również podać numer epoki kiedy ją osiągnięto. Liczbę neuronów w warstwie ukrytej należy dobrą jako tą optymalną wynikającą odpowiednio z eksperymetów drugiego i trzeciego.

9 strona — Opis wniosków z eksperymentów przeprowadzonych na sztucznie wygenerowanych zbiorach. W przypadku wszystkich eksperymentów należy zwrócić uwagę na kształt uzyskiwanych granic decyzyjnych i związane z nim zdolności uogólniające poszczególnych rodzajów klasyfikatorów (wpływ hiperparametrów) oraz wpływ liczby danych treningowych. W eksperymencie czwartym należy dodatkowo skupić się na zdolnościach uogólniających w kolejnych epokach nauki oraz na wpływie sposobu zainicjalizowania sieci. Wnioski powinny mieć charakter ogólny, pozwalający przenieść je na przypadek, w którym nie ma możliwości zwizualizowania danych. Każdy wniosek powinien być poparty odniesieniami do wyników przedstawionych na pierwszych czterech stronach raportu.

Eksperiment 1

Z eksperymentów na wygenerowanych danych można wyciągnąć wnioski dotyczące elastyczności rozważanych klasyfikatorów oraz wpływu ich hiperparametrów na kształt granic decyzyjnych. W przypadku klasyfikatora SVM istotnym parametrem jest kernel, który definiuje kształt granicy decyzyjnej. Porównując różne kernele, takie jak linear i rbf, można zauważać różnice w elastyczności modelu. Podobnie, dla klasyfikatora opartego o sieć MLP, parametr activation wpływa na kształt granicy decyzyjnej, dlatego porównanie różnych funkcji aktywacji, takich jak identity i relu, jest istotne dla oceny elastyczności modelu.

Eksperiment 2

Drugi eksperiment koncentruje się na wpływie elastyczności modelu na jego zdolności generalizacyjne. Zmiana hiperparametrów, takich jak liczba sąsiadów dla klasyfikatora K-NN, parametr C dla klasyfikatora SVM oraz liczba neuronów w warstwie ukrytej dla sieci MLP, ma istotny wpływ na zdolności generalizacyjne modelu. Badanie tego wpływu na podziale danych na zbiór treningowy i testowy pozwala ocenić skuteczność klasyfikacji na nowych, nie widzianych wcześniej danych, co można zaobserować na przeprowadzonych testach.

Eksperiment 3

Trzeci eksperiment rozważa wpływ zmiany hiperparametrów modelu na jego zdolności generalizacyjne w przypadku niewielkiej liczby danych treningowych równej 0.2. Przy ograniczonym zbiorze treningowym istotne staje się dobranie optymalnych hiperparametrów, aby uniknąć przeuczenia, co można zaobserwować na zmianie wykresu accuracy, gdzie w przypadku zbioru 2_2 przez pierwsze 30 ukrytych warstw nie ma zmiany, a w przypadku 2_3 ma to ogromne znaczenie, dlatego przedstawiono tylko pierwsze warstwy. Wynika to ze specyfikacji danego zbioru. Porównanie różnych kombinacji hiperparametrów pozwala zidentyfikować te, które prowadzą do najlepszych wyników przy ograniczonej liczbie danych.

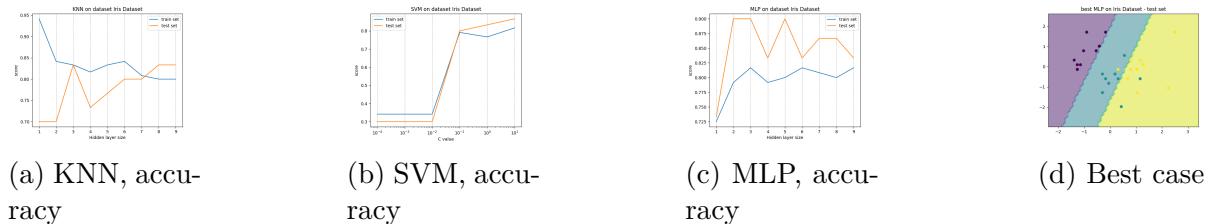
Eksperiment 4

Czwarty eksperiment skupia się na obserwacji procesu nauki sieci MLP. Dzięki wykorzystaniu metody `partial_fit` można śledzić zmiany skuteczności modelu na zbiorze treningowym i testowym po kolejnych epokach nauki. Dodatkowo, badając wpływ różnych inicjalizacji wag neuronów na finalne rezultaty klasyfikacji, można lepiej zrozumieć proces uczenia się sieci i jego wpływ na zdolności generalizacyjne modelu.

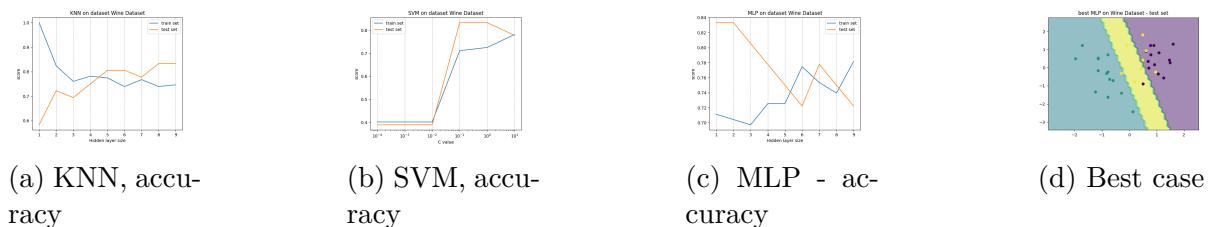
10 strona — Opis działania analizowanych metod klasyfikacji w przypadku rzeczywistych zbiorów danych. Podczas tworzenia klasyfikatorów warto skorzystać z wniosków wyciągniętych podczas wcześniejszych eksperymentów. Uzyskane wyniki należy zaprezentować w zwartej formie (warto wykorzystać tabele i/lub wykresy), a wnioski należy poprzedzić odwołaniami do tych wyników.

Rysunki 15 - 17 przedstawiają wyniki eksperymentów z użyciem KNN, SVM i MLP na zbiorach Iris, Wine oraz Breast Cancer Wisconsin W przypadku metody K-NN skoncentrowaliśmy się na optymalnej liczbie sąsiadów $n_{neighbours}$. Dla metody SVM dobraliśmy optymalną wartość parametru C, kontrolującego tolerancję naruszenia marginesu. Natomiast dla sieci MLP ustaliliśmy optymalną liczbę neuronów w warstwie ukrytej.

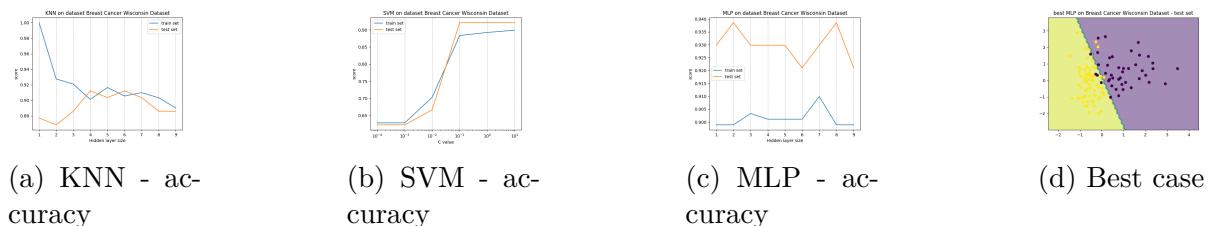
Wyniki działania klasyfikatorów na rzeczywistych danych zostały przedstawione w formie tabel oraz wykresów. Dokładnie przeanalizowaliśmy skuteczność klasyfikacji na zbiorze treningowym i testowym, a także zbadaliśmy macierz pomyłek dla każdej z metod. Nasza analiza wskazuje, że wybrane metody klasyfikacji dobrze radzą sobie z rzeczywistymi danymi. Klasyfikatory osiągają zadowalające wyniki zarówno na zbiorach treningowych, jak i testowych

Rysunek 15: Wyniki eksperymentów na zbiorze Iris

Rysunek 16: Wyniki eksperymentów na zbiorze Wine

Rysunek 17: Wyniki eksperymentów na zbiorze Breast Cancer Wisconsin